

[Forsvarsministeren.]

Til hr. Kurt Brauer har jeg to bemærkninger. Der er ikke tale om provokation. Det er jo en total fordrejning af tingene. Situationen er tværtimod den — og her beder jeg i særlig grad kommunisterne om at lytte, hvis de overhovedet vil lytte til mig i det, jeg nu siger — at der er tale om en situation, hvor der kun er tale om erstatningsfly. Der er for alle 4 lande ikke tale om nogen som helst form for oprustning. Der er tale om at blive stående på samme niveau. Men så beder jeg om, at man undersøger, hvordan det ser ud med Warszawapagten situation. Jeg skal vel vogte mig for at bruge skrappe ord i forbindelse med de to indlæg, der har været fra kommunistisk side her i dag, men jeg har bestemt meget svært ved at forstå, at NATO uden videre skulle sidde og affinde sig med, at der er en krigsproduktion af en helt anden størrelsesorden i pagten på den anden side. Det kan simpelt hen ikke være rimeligt, at man skulle gå nedad fra NATO's side.

I de forhandlinger, der føres, har jeg samme forhåbninger som alle andre: at vi må holde niveauet, oprustningsniveauet. Men det er NATO, der indtil dato har holdt sit oprustningsniveau nede, og ikke den anden forhandlingspartner i disse fredsforhandlinger.

Jeg er også uenig med hr. Kurt Brauer, når det drejer sig om, at dette skulle være en hån over for befolkningen. Må jeg lige i den forbindelse gøre opmærksom på, at det er en virkelig dygtig taktik, når man prøver på at sige: 2,5 mia kr. nu, venner, sammenlignet med det beløb, vi i øvrigt har skåret ned med. Men det er jo ikke korrekt. Der er tale om at blive inden for en forsvarsbudgetramme, der starter i 1977, og som i øvrigt ikke udvides, 300 mill. kr. om året. Jeg er helt sikker på, at jeg skal skaffe flertal for den situation i den danske befolkning. Men hvis man prøver på at bilde den danske befolkning noget fuldstændig andet ind, så får man et forkert indtryk af situationen.

Jeg takker hr. Poul H. Møller for den meget klare tilslutning og finder ikke anledning til at lave et overfald på kristeligheden af den grund.

Til hr. Fuglsang kan jeg sige, at jeg har vel egentlig besvaret spørgsmålet om udfordringen. Der var et ganske enkelt spørgsmål

om en sætning, der lyder noget i retning af, at der er ikke noget, der tyder på, at flyvevåbnet vil miste sin betydning. Jeg kan ikke se ét eneste træk, jeg kan ikke engang se så meget som den anelse, hr. Kurt Brauer kan se i forbindelse med fredsforhandlingerne, der giver nogen som helst begrundelse for, at der skulle være den store lysning i situationen, og derfor vil flyvevåbnet stadig væk finde sin naturlige placering i et dansk forsvar.

Jeg tror, at jeg med disse ting i og for sig har svaret på de mere principielle holdninger, som kom til udtryk, også hos hr. Steen Folke og hos hr. Ib Nørlund og også hos hr. Henning Philipsen, som stillede mig et spørgsmål af en sådan karakter, at jeg kunne stille lige så irrelevante spørgsmål i hundredvis; men jeg ville nok blive betragtet som en crazykomiker, hvis jeg gjorde det.

Jeg vil gerne have lov til til sidst at gøre tre lidt mere generelle betragtninger gældende.

Det er en alvorlig sag, folketinget står over for i dag, det erkender jeg. Det er en meget alvorlig sag, når det drejer sig om økonomi, og jeg har fuld forståelse for alle de problemer, der kan opstå, når mennesker skal vurdere denne situation. Det er ikke nogen let sag for nogen at tage stilling til, men det er også en tung sag, fordi den har sikkerhedspolitiske aspekter i sig. Jeg tør godt sige her fra folketingets talerstol i dag, at det var med en vis bæven, jeg lagde dette forslag på regeringens bord, men det er nu engang sådan — jeg kan godt høre, pressen griner deroppe, men det må den gerne have lov til en gang imellem, de har så små morsker i øvrigt — at det er min overbevisning, som jeg deler med flertallet af dette folketing, at det, der betales i vores forsvar inden for NATO, er den mest rimelige sikkerhedsforanstaltning, man overhovedet kan have, og derfor vil jeg føje til, at der er ikke tale om nogen som helst form for oprustning med dette flykøb, tværtimod. Efter at optionsmuligheden er taget med, er vi gået ned på et niveau, som giver mulighed for også at tage hensyn til alle de forhåbentlig positive resultater, der kan nås i afspændingsarbejdet i Europa. Jeg finder, at det er en nødvendighed for os i folketinget at tage os sammen til at tage denne beslutning.